

ከቴዎድሮሳዊ ራዕይ ተመዘ የወጣው የጋራ ማንነት ላይ የቆመ ሀገራዊ እሴት

በሽንቁጥ አየለ (shenkutayele@yahoo.com)

የዚህ ፅሁፍ መነሻ ሁለት ጉዳዮች ናቸው። አንደኛው በዕውቀቱ ስያም 'ዳግማዊ ቴዎድሮስ የሞራል አርያ ተደርገው የሚቆጠሩ አልነበሩም። ከዘመናዎቻቸው ጋር ሲነፃፀሩ ገጥሱ በሞራል ሁዋላቀር ነበሩ' በማለት የሚያራምደው አቁዋም እንዲሁም ፕሮፌሰር መስፍን ስልጣን ፣ ባህል አገዛዝ ፣ ፖለቲካና ምርጫ በሚለው መፅሃፋቸው አሁን ያለው የፖለቲካችን እሴታዊ መሰረቱ ጉልበት ፣ ዱላና አሳደህ በለው የሆነው ከእነ አፄ ቴዎድሮስ በወረሰንው ትውፊታዊ የባህል አስተሳሰብ ፣ እሴትና የተዛባ ስነ መንግስታዊ እይታ ነው ብለው ከመቶ ሰማኒያ እስከ መቶ አምሳ አመት በፊት የነበረውን ያስተሳሰብ ማዕከል በግድ ጎትተውና አዛምደው ያሁኑን ዘመን ፖለቲካ ለመተንተኛ ግብአት አድርገው የተጠቀሙበት አካሄድ የተዛባ መሰረት ላይ የቆ መሆኑን ለማሳዩት ነው።

በርግጥ ሶስተኛ ወገኖችም አሉ የአፄ ቴዎድሮስንም ሆነ የቀደምት ኢትዮጵያን ማንነት ሁሉ በማቆሽሽ፤ ወለታ በመካድና በማሳነስ ያሁን ዘመን ትውፊድ የቀደሙ አባቶች እርሾውን ሁሉ ከልቦናው ፍቆ እንዲያጠፋ የሚሰሩ፤ የሚተነትኑ ብሎም የሚተጉ። ሆኖም ለእነዚህ ለሶስተኛ ወገኖች መልስ መስጠት በራሱ ነውርም ድካምም ብሎም ሞኝነትም ስለሆነ የእነሱን አስተሳሰብ ለመግገት ጊዜን ማጥፋት ብዙም ትርፋማ የሚሆን አይመስልም። ምክንያቱም ነገሩን የሚያደርጉት ወገንን ለማስተማር ወይም ካለፈው ዘመን የዛሬው ትውፊድ የተሻሻለውን እንዴት ሊወስድ ይችላል ከሚል ህሳቤ ሳይሆን ዋና መንደርደሪያና መስፈንጠሪያ ግባቸው የቀደመውን ኢትዮጵያዊ መሰረት ከመካድና ታሪክ አልባ ህዝብ ከማድረግ ወጥንና ግብ ስለሆነ። እነዚህ ሶስተኛ ወገኖች ኢትዮጵያ የጋራ ሀገራዊ እሴት የሌላት ባደና ዝም ብላ እንደማይሰራ የመኪና ክፍሎች የተገጣጠመ አካል ያላት ቀፎ ሆና ትታያቸዋለች። እንዚህ ሰዎች ስለ ሀገሪቱ ታሪክና ሀገራዊ የጋራ እሴት አዎንታዊ ጭብጥ ይዘው ይመጣሉ ብሎ መድከም አለቀቁት ነው። እነዚህን ሰዎችና ቡድኖች ከፍላጎታቸውና ከራሳቸው ራዕይ ጋር ትቶ አዎንታዊ እይታ ያላቸው ኢትዮጵያውያን ከታሪክ በምን መልክ ሊማሩ ይችላሉ ብሎ ማንሰላሰሉ ብሎም ከልቦ ጭን ኢትዮጵያውያን ጋር በሃሳብ መከራከር መልካም ነው። ስለሆነም የዚህ ፅሁፍ የሀሳብ ሙግት የእነዚህን የሶስተኛ ወገኖችን አስተሳሰብ ለመግገት የተዘጋጀ አለመሆኑን ከወዲሁ መግለፁ መልካም ነው።

የዚህ ፅሁፍ ዋና አላማ የበእውቀቱን እና የፕሮፌሰር መስፍንን ሀሳብ መግገት ነው። ሁለቱ ታዋቂ ኢትዮጵያውያን (በእውቀቱ እና ፕሮፌሰር መስፍን) የአፄ ቴዎድሮስን ሀገራዊ እሴት አዎንታዊ በሆነ መልክ ከመቃኘት ይልቅ አሉታዊ ገፅታውን አገልግሎትና አግዝፈው ለማሳዩት የታከቱትና የደከሙት ከባለፈው ኢትዮጵያዊ ታሪካችን ምን ልንማር እንችላለን ከሚል ቅን ብሎም ደፋር ምሁራዊ ስሌት ስለሆነ መጀመሪያ ህዝብን ለማስተማር ፣ የተሰማቸውን ለማካፈል ብሎም የዛሬይቱን እና የነገይቱን ኢትዮጵያ እሴት ለማግኘት የሚያደርጉትን ትጋት በአክብሮት የዘገብኩት መሆኔን በቅድሚያ ለአንባቢ መግለፅ አለብኝ። ይህን አቀዋማቸውን ከልዩ ልዩ ስራቸው ማወቅና መገንዘብ ስለሚቻል እነዚህን ሁለት ታዋቂ ሰዎች ልምግት ስነ ሙግቱ የተሳሳተውን አሳባቸውን ከማቅናት ፍላጎት ብቻ መሆኑንም መግለፅ አፈልጋለሁ። ሁለቱም ፀሃፍት ስለአፄ ቴዎድሮስ ያደረጉት ትንታኔ መሰረታዊ እፅፅ ያለበት ብሎም ከንጉሰ ነገስቱ ድካምና ጥረት የተወለደውን ልጅ ከማዩት ይልቅ የእንግዶ ልጁ ላይ ትኩረት ያደረገ ትንታኔ ብሎም ከቴዎድሮሳዊ ራዕይ ተመዘ የወጣውን የጋራ ማንነት ላይ የቆመውን ሀገራዊ እሴት ክዶ ለከሃዲያን ግብአት ያቀረበ ሀሳብ በመሆኑ ሀሳባቸውን በሀሳብ ሙግት ወደቅ ማድረግ ተገቢም፤ ኢትዮጵያዊም ግዴታም ነው።

ሀገር ግንባታን ፈታኝ እና ዉስብስብ የሚያደርጉት ጉዳዮች ተሰፈረውና ተቆጥረው የማያልቁ ቢሆኑም ዋና ዋናዎቹን መተንተን እና መዘርዘር ይቻላል። ከእነዚህም ዉስጥ ፖለቲካ፤ ኢኮኖሚ፤ ማህበራዊ ጉዳዮች፤ ታሪካዊ ዳራዎች፤ የወታደራዊ ቀመርና መሰረቶች፤ የእምነት ጭብጦችና መስተጋብሮች ብሎም ተዛማጅ ዝርዝር ነገሮች ናቸው። እነዚህ ሁሉ ጉዳዮችና ሀገራዊ ጭብጦች ደግሞ የሚተሳሰሩትና የሚቆላለፉት በጋራ ማንነት ላይ የቆመ ሀገራዊ እሴት ድርና ማገር ሆኖ ሀገራዊ ጉዳዮችን የማዋሃድና የማሳለጥ አቅምና ጉልበት ካለው ብቻ ነው። ይህም ሁኔታ የጋራ ማንነት ላይ የቆመ የጋራ ሀገራዊ እሴት ከሁሉም ጉዳዮች በላይና በላቀ ሁኔታ የሀገር ግንባታ ቁልፍ ጭብጥ ሆኖ እንዲፈረጅ ያደርገዋል።

ሀገራዊ እሴት ተብለው ከሚዘረዘሩት ነጥቦች ዉስጥ የሀገር ፍቅር፤ የአንድነት ህሳቤ፤ ለወገን መስዋዕት ለመሆን ቁርጠኝነት፤ በማንነትና በሀገራዊ ታሪኮች መመካት/ኢትዮጵያዊ ትምክህት/፤ የስራ ፍቅር ፤ ሀገራዊ ጠላትን ለመበቀልና ለማጥፋት የአቁዋም ቁርጠኝነት፤ የራሱን ሀይማኖትና እምነት ለማወቅና ለመጠበቅ ያለ ተነሳሽነት ፤ ሀገራዊ ህግና ስርአትን ለማክበር ያለ ግንዛቤ፤ መሪዎችን ለመከተል ያለ ፈቃደኝነት ፤ መብትን እና ግዴታን አንጥሮ ለማወቅ ያለ ትጋት፤ ለፈጠራና ለለውጥ ያለ ግንዛቤ እንዲሁም ሌሎች ዝርዝር ጉዳዮችን ሁሉ አቅፎ የሚይዝና የሚያካትት ነው።

ሀገር የሚጠፋውና የሚከሰመው ሀገራዊ የኢኮኖሚ ድቀት፤ ሀገራዊ የፖለቲካ ቀውስ ወይም ሀገራዊ የህዝብ በደል ሲከሰት አይደለም ። ሀገር የሚጠፋውና የሚከሰመው የጋራ ማንነት ላይ የቆመ ሀገራዊ እሴት የከሰመ እንደሆነ ብቻ ነው። እናም ኢትዮጵያ እንደ ሀገር ያለቆመችበት ረጅም ዘመን በታሪክ የተከሰተውና ከሀገራዊ እሴቶች ይልቅ ወንዘኛ እሴቶች ታላቁን የሀገር ልቦና ያጠቁረውና ያከሰመው ለጥቂት አመታት አልነበረም። የኢትዮጵያ ማዕከላዊ መንግስት መዳከም ከጀመረበት ከ 1700 ጀምሮ በተለይም ዘመን መሳፍንት በገሃድ ከተከሰተበት ከ1760 እስከ 1865 ዓም ለዘለቀ ጊዜያትና ለመቶ ስልሳ አመታት እንጅ።

ለመቶ ስልሳ አመታት የኢትዮጵያዊነት የጋራ ማንነት በወንዛዊ ብጥስጣሽ ማንነት ተተክቶ ሀገራዊ እሴትም በወንዛዊ እሴት የተንበረከከበት ወቅት ኢትዮጵያ ሀገራዊ ጉዞዋ ተገትቶ በጨለምተኛና አናሳ ህሳቤ ማለትም በጎንደራነት፤ በበጌምድርነት፤ በጎሻሻኝነት፤ በሽቆነት፤ በትግሬነት ፤ በወሎኖነት፤ በየጁነት፤ በአገዛዥነት ተተክቶና እነዚህም ወንዘኛ እሴቶች እያበቡ የነበሩበት ጥቁር ዘመን ሀገሪቱን አንቆ ወጦአት በነበረ ዘመን አንድ ከፍ ያለ ብርሃንና ራዕይ እልብና አዕምሮ ወሰጥ የሚንበገብግ ዜጋ ከምድራቱ ተፈጥሮ ይህን ሙትቻና ወንዘኛ እሴት አዳሽቆ ጥሎ በታላቅ ሀገራዊ እሴት ካልተካወ በቀር መቼም ለብዙሃኑ ህዝብ ህመምና ሀዘን ከመሆን በቀር ብሎም የመቀጨጭና የባዶነት ቅኔን በህይወቱ ዉስጥ እያንጎላቸ ከመኖር ዉጭ ምን አማራጭ ነበረው? በርግጥም ምንም አማራጭ አልነበረውም።

ሆኖም ሁል ጊዜ የህዝብ ማህፀን ድንቅ ነውና ከዚህ ሁሉ ህመምና ስቃይ ብሁዋላ አንድ ባለራዕይ በዘመነ መሳፍንት ድቅድቅ ጨለማ ዉስጥ እንደ አብሪ ኮከብ ተሰፈንጥሮ ወጣ። እንዲህ ሲልም ጥያቄ ጠይቀ:- የአባቶቼ ሀገር ለምን እንዲህ ተበጣጠሰ? ህዝቤስ በልዩ ልዩ መሳፍንቶች የተለያዩና ቅጥ ያጣ የአገዛዝ ዘይቤ ለምን ይሰቃያል? ለምንስ በሀይማኖት ግጭት/ በጎሳ ግጭት እንዲሁም እርባና ቢስ በሆኑ በርካት ትርኪምርኪ ጉዳዮችን እና ሽፋኖችን በሚያስነሱ ጉልበተኛ ባላባቶች ይሰያያል? ህዝቤስ በስንቱ እብራተኛ ግጭቶች ይደቃል? የአባቶቼ ሀገር ድንበሩ የት ድረስ ነው? እናም መልሱን ደግሞ እራሱ መለሰ። እንዲህም አለ- የአባቶቼን ሀገር እኔና ህዝቤ እናቀዋለን፤ እኔ ህዝቤን እመራዋለሁ ፤ የአባቶቼን ሀገር አንድ እንዳላደርግ

ምንም ዓይነት ህይወት ሊከለከለኝና ሊያቆመኝ አይችልም። ደግሞም አለ ባለራዕይው - ለሙቶ ስልሳ አመታት የተበተነው ህዝብ የጋራ ሀገራዊ ማንነት ላይ የሚቆም ሀገራዊ እሴት ሊፈጠርለትና ይህም ሀገራዊ እሴት የሚያስተሳስበው ታላቅ ህዝብ መፈጠር አለበት። እዚህ ሀገራዊ መሰረት ላይ መጭው ትውልድ እየገነባና እያሰፋ እስከ ኢየሩሳሌም የምትዘረጋውን ታላቁ ኢትዮጵያን ይፈጥራል።

በእውነቱ እንዲህ ዓይነት ታላቅ ሀገራዊ ጥያቄን መጠይቅና ይህንንም ታላቅ ሀገራዊ ዕዳ ለመሸከም አንድ ሰው መጀመሪያ እጅግ ባለራዕይና ወይም መሆን አለበት። ምናልባትም ይህ ዓይነት ሰው እጅግ ከፍተኛ ያለ ራዕይና ወይንም ባይኖረው እንኩሞን ምናምንቴ ሰው ሊሆን ፈፅሞ አይችልም። ወይም ደግሞ በእውቀቱ ስያሜ ሳያፍርና የታላቁ ንጉስ ነገስትን ወለታ በእግሩ ረጋግጦ ጥሎ እንደ ፈረደው በዚያ ዘመን ከነበረው ማህበረሰብ ያነሰ ሞራል ያለው ሰው ሊሆን አይችልም። ምናምንቴ ሰው እንዲህ ዓይነት ከባድ ጉዳዮችን ሊነካካ ቀርቶ ሊያስብ አይችልም/አይፈልግም። በሁለተኛ ደረጃም ለሙቶ ስድሳ አመታት ሀገራዊ እሴቱ ላሸቆና ዳሽቆ ከሀገራዊ እሴት ይልቅ ወንዞች እሴት በገነነበት ወቅት ከዝቅተኛ የማህበረሰብ ክፍል ተወልዶ ከትንሹና ከምናምንቴው እሴት ይልቅ ከፍተኛ ሀገራዊ እሴት መርምሮ ማግኘት ይህንንም ለህዝብ አንድነትና የጋራ አብሮነት ለማዋል ቆርጦ መነሳት ከተራ ሰውነት ከፍተኛ ያለ ሰብዕናና የአእምሮ ይዘት ብሎም የሞራል ልዕልና ይጠይቃል።

ንጉስ ነገስት አይ ተምረው አንዲት ኢትዮጵያን መልሰው ለማሞላት ሲነሱ ከገጠማቸው መራራ ችግር ውስጥ የህዝብ ስርአት አልበኝነት እንደነበር ለአንግሊዞች በጻፉት ደብዳቤ ላይ - እናንተ ታላቅ የሆናችሁት ስርአት ባለው ህዝብ ነው እኔ ግን ያለኝ ስርአት ያልገባ ማህበረሰብ ስለሆነ እንደ እናንተ ታላቅ ሀገር ሊኖረኝ አልቻለም ሲሉ ደጋግመው ገልጸዋል። የሀበሻ ሀገር ገና ስለ ስርዓት እና ስርአት ስለ ገባ ማህበረሰብ ባልባኝነት ዘመን እንዲህ ባለ ጥልቅ ጉዳዮች ሲብከክክን የኖረን ሰው በአሁን ዘመን ላይ ቆሞ በዘመኑ ከነበረው ማህበረሰብ ያነሰ የሞራል ልዕልና ያለው ሰው ነበር ብሎ መፈረጅ በእውነቱ ያስገርማል። እውነታው ግን አይ ተምረው ከፍተኛ ያለ አዕምሮ እና ራዕይ ያለው ሰብዕናን ተላብሶ ታላቁን ህዝብ የታላቅ ሀገር ባለቤት ሊያደርጉት ወገባቸውን ሸብ አድርገው ተራራማውን ሀገር ሁሉ በሀሳብም በእግርም ማስነወብታል። ኢትዮጵያን መልሶ ለማሞላት፤ ስርአት የገባ ሀገር ለመፍጠር ብሎም የወንዞች እሴትን ደምስሶ በታላቅ ሀገራዊ ማንነት ለመገንባት ታላቁ የኢትዮጵያ ባለሙያዎች ማስነወል፤ ደክመዋል ብሎም እስከ መጨረሻቸው እስከ ነፋሳቸው ድረስ ክቡር ህይወታቸውን ለተከበረ ራዕይ ሰውተዋል።

ሌላው ቀርቶ ዛሬ የዲሞክራሲ ህላግ ቢያንስ በተማረው ህዝብ ውስጥ ግንዛቤ አግኝቶአል በሚባልበት ዘመን ውስጥ እንኩሞን ያሉ ፖለቲከኞች ዲሞክራሲን ያራምዳል የሚባል ፓርቲ ብጤ ከመሰረቱ ብሁዋላ ወይም ማህበር ብጤ ካቆሞቁቀሙ ብሁዋላ አንድ ትርጉም ያለው ፋይዳ ሳይፈይዱ አላግባብ ጎጃማዎች በዝተውና በርኩተው አመራሩን ያዙት ፤ ስሜን ሸዋዎች ተጠራርተው አመራሩን ስለያዙት የሸዋን የበላይነት ሊመልሱ ነው። ወሎዎች በሙሉ አመራሩን ነጠቁን፤ እኛ ጎንደራዎች ከጎጃማዎች ጋር አብረን ተጣጥመን ልንሰራ አንችልም በሚሉ ሰንካላና ከዘመን መሳፍንት በተወረሱ አራሙቻ እሴቶች ታጥረው አገራዊ አንድነት እንሰብካለን ሲሉ በወንጌ አስተሳሰብ የተጠረዙና ያንኑ ፓርቲ/ማህበር ብለው ያቆሞቁቀሙትን የሚባሉት ሰዎች በአሁን ሰዓት መገኘታቸው የዘመን መሳፍንት መርዛማ ሀገራዊ እርሻ ምን ያህል ከባድ እንደ ነበር ለማንኛውም ሰነት ከበቂ ባላይ ነው። ይህን ሁኔታ ስናይና ስንገመግም ታላቁ ንጉስ ነገስት አይ ተምረው በዘመናቸው ከነበሩት ሰዎችና መሳፍንት አይደለም አሁን ዘመን ላይ ካሉ ወንዞች እሴት አራማጅ ፖለቲከኞች እንኩሞን የላቀ የሞራል መሰረት ያላቸው ሀገራዊ አባት መሆናቸውን በድፍረት መናገር ይቻላል። ይህን መካድ ለአንድ ኢትዮጵያዊ ነገር ብቻ ሳይሆን አንድ ያልጠራ አስተሳሰብ በልቦናው ውስጥ ተሸጦ ይገኛልና ይህን አስተሳሰብ ደጋግሞ መፈተሽና ወደ ትክክለኛው መሰመር መመለስ አዋቂነት ነው።

እንደሚታወቀው አይ ተምረው በተነሱበት ወቅትም ሆነ ከእርሳቸው ቀደም ብሎ ሲቀጥልም አሁን ድረስ ባሉት ዘመናት ኢትዮጵያ ለቁጥር በሚያዳግቱ ጠላቶች የተከበበች ሀገር፤ የጠላቶቹ ብዛት ለመተንተን እንኩሞን ናላ የሚያዘር መሆኑ ግልፅ ነው። የጠላቶቹ ፍላጎትም እንደዚሁ ስብጥርና ዝብርቅር በመሆኑ ወጥ ስትራቴጅ ሊቀረፅለት የሚችል ጉዳይ አይደለም። ፕሮፌሰር መስፍን አደጋ ያንገባበት የአፍሪካ ቀንድ በሚለው መፅዕናቸው ይህን የኢትዮጵያን ጠላቶች ስፋትና ጥልቀት ጉዳይ ግሩም በሆነ መልክ አፍታትተውና አብራርተው በታላቅ ምሁራዊ ትንታኔ አቅርበውታል። ለዚህ ስራቸው ያለኝን ከፍተኛ ያለ አክብሮትም በዚህ አጋጣሚ መግለፅ እፈልጋለሁ።

ከሩቅና ከቅርብ ጠላት ዙሪያውን የወረረው ሀገርን ፤ ስርአት ያልገባ ህዝብን ፤ በጉልብታቸው የሚታሙ እብሪተኛ መሳፍንት ሀገሩን በወንዝ ከልለው የተከፋፈሉት ህዝብን፤ በወንዞች እሴት ልቦናው የተቀነበበ ህዝብን ብሎም አንድነቱ ለሙቶ ስድሳ አመታት የተበተነበት ህዝብን አንድ አድርጎና ሰብስቦ ለመምራት መነሳት ምንኛ መከራና እዳ ነው? እንዲህ ዓይነቱን ተስፋ አስቀራጭ ሁኔታ ለመጋፈጥ ለሚቆርጥና የሚነሳስ ተምረው ራዕይን ካንገብ ህይወት ጭማን ሊሆን ይችላል? ለምሆኑ የቴዎድሮሳዊ ራዕይ ምንድን ነው? ከዚህ ቴዎድሮሳዊ ራዕይ የተወለደው ስታላቅ ሀገራዊ እሴት ምንድን ነው? ቴዎድሮሳዊ ራዕይ ተጠቅልሎ ወደ መሬት ሲወርድ አንዲት ኢትዮጵያ የሚለው ጭብጥ ነው። ከዚህ ራዕይም ነጥሮ የሚወጣው ሀገራዊ እሴት ለአንድነት መሰባዕት ለመሆን ፍጹም ፈቃደኛ የመሆን ስነልቦናን የተላበሰው ኢትዮጵያዊ ተክለ ሰብዕና ነው። በወንዞች እሴት ታጥሮ ከመቀመጥና የስልጣን መሰረትን በወንዞች እሴት ወርድና ስፋት ከማጠር ይልቅ ታላቁን ኢትዮጵያን ለመፍጠር ያላሰለሰ ፤ ያልተቆረቆረ እና አልህ አስጨራሽ ትግልን ማድረግ ቅድስና ብሩክ የሕይወት ግብ ነው የሚሉት ሀገራዊ እሴቶች በኢትዮጵያ ማህበረሰብ አዕምሮ መፍሰስና መመላለስ የጀመሩት አይ ተምረው ሀሳቡን ተግባራዊ ካደረጉት ብሁዋላ ነበር። ለአንድ ሙቶ ስልሳ አመታት ያህል ድምጥማጡ ጠፍቶ የነበረውን የጥንታዊት ኢትዮጵያዊነት ህላግን ከተቀበረበት ቆፍረው ያወጡት አይ ተምረው የመሰረቱት እውነትም የተመኙት ራዕይ ግቡን የመታወቅ በኢትዮጵያዊው ማህበረሰብ ውስጥ በዘሩት ሀገራዊ እሴት ነው።

የቴዎድሮስ ራዕይን ቀጣይነት አስፍተውና አምልተው እውን ያደረጉት ታላቁ አይ ሚኒሊክ እራሱ ተክለ ሰብዕናቸው የተቀረፀውና የኢትዮጵያዊነት እሴታቸው የተጠነጠነው በአይ ተምረው የራዕይ ውጥን እና ስሴት ነው። እንደሚታወቀው አጤ ቴዎድሮስ ያባቶቹ አገር ብለው በራዕያቸው ውስጥ ያካተቱት አይ ምኒሊክ በሂደት ያዋሃዱትን መላውን ኢትዮጵያን ብሁዋላም በንጉስ ነገስት አይ ሀይለስላሴ የተቀላቀላቸውን ኤርትራን ጨምሮ ከቀይ ባህር ማደም እየሩሳሌምን ጭምር ነበር። እንዲህ ባለታላቅ ሀሳብና ባለታላቅ ራዕይ የሆኑትን ብሎም ለታላቁ የኢትዮጵያ ህዝብ ታላቅና ሰፊ ሀገርን ሊያበረክቱ የማሰቡትን ንጉስ ነገስት ዛሬ አንድ ገበሬ እንኩሞን ካንዱ ክልል ወደ ሌላው ክልል ሄዶ ጠንክሮ ስለሰራ ከበርቴ ሆነ/ዛፍ ጨፈጨፈ/ ተብሎና ሀብቱ ተነጥቆ የሚባረርበት ሀገርና ሀገራዊ እሴት የቀጠው ሀገር ውስጥ የሚኖር ፀሃፊ በሙሉ አፉ አጤ ቴዎድሮስን በዚያ ዘመን ከነበረው ማህበረሰብ የላቀ የሞራል የበላይነት አልነበራቸውም ብሎ ማለት አለማግራር ነው። ያሉበትንም ሁኔታ በውል አለመረዳት ነው። ለምሆኑ እኔን ጨምሮ በእውቀቱ ፤ ፕሮፌሰር መስፍን በጠቅላላው የዚህ ትውልድ አባል እና ቴዎድሮስ የነበራቸውን ያህልና እስከ እየሩሳሌም የምትዘረጋ ኢትዮጵያን በልቡ ያንገባ ታላቅና ሰፊ ሀገራዊ ራዕይ አለን? ለዚህ ራዕይ ስንት ነገስት አይ ተምረው የደከሙትን ያህል አንድ መቶኛውን ያህል ደክመናል? ወይስ ለመድከም ፈቃደኛ ነን? ደግሞስ የአሁኑን ዘመን የፖለቲካ ጭብጥ ለመተንተን ወደ ታላቁ ንጉስ ነገስት አይ ተምረው እሴት ላይ መንጠልጠል

አግባብ ነው? እነዚህን ነገሮች ለመተንተን መነሳት በራሱ ትልቅ እርምጃ ቢሆንም በትንታኔ ሂደት ውስጥ ግን ከፍተኛ ጥንቃቄ ማድረግ መልካም ነው። ዐፄ ቴዎድሮስ ራዕይቸውን ወደ ተግባር የለውጡት ምን ዓይነት ስልትና ስተራቴጂ ተጠቅመዋል ነበር የሚለውን ቁንጥል ነገር ብቻ ነጥሎ በማወባት አፄ ቴዎድሮስን በስትራቴጂያቸውና ስልታቸው ብቻ በማጠር የቴዎድሮስ ስብዕናን ለመገምገም መነሳት አቢይ ስህተት አለበት። አፄ ቴዎድሮስን ከራዕይቸው በመነጠልና የተከተሉትን ስትራቴጂ/ስልት ብቻ በማጣቀስ ቴዎድሮስን ጨካኝ ነበሩ ለማለት መንደርደር በምልዐት ያልተቃኘ ትንታኔ ነው። ከዚህ በተጨማሪ ለምን አፄ ቴዎድሮስ ያን ዓይነት ስልትና አስትራቴጂ ተከተሉ የሚለውን ጭብጥ በዚያን ወቅት ከነበረው መሰረታዊ ኩነት ጋር ሳያገናኝቡ ሁኔታውን በዘፈቀዳቸው ተምኔት ወደዚህ ዘመን ጎቶ በማምጣት ብቻ አጤ ቴዎድሮስ ጨካኝ እርምጃዎችና አስገዳጅ ሁኔታዎች ይወደሱዋል ስለነበረ ይሄም አሳቸው ያወረሱን አካሄድ ለዛሬም ትውልድ እሴቱ ሆነ ማለት አስቂኝ ትንታኔም ባይሆን በደንብ ያልተገራ ትንታኔ ነው።

እንደሚታወቀው ባለራዕይዎ አፄ ቴዎድሮስ ኢትዮጵያን አንድ ለማድረግ ሲነሱ የሚከተሉት ሁኔታዎች ገዥ ነበሩ

1. ሀገሪቱ ተበጣጥሳ ማዕከላዊነት አጥታ ማህበረሰቡ በወንዘኛ እሴቶች ተጠርጎፎ በተለይም የዩኒቨርሲቲ መሳፍንት ወንዘኛ እሴታቸውን መሰረት አድርገው ህዝቡን በጎሳ እያጋጩ፤ በሀይማኖት እያፋተጉ ለራሳቸው የተመቻ የዘረፉ ስልትን በመቀይስ ህዝቡን ሲበዙባቸው ነበር ።
2. ሥርዓት አልበኝነት በወንዘኛ መሳፍንቶች እንደ ስርዓት ተወስዶ ህዝቡ ራሱ ስርዓት ያልገባ ህዝብ ሆኖ ነበር። ለዚህ ደግሞ ማሳያው ማንም ጉልበትኝነትና ማን አለብኝነት ከተሰማው በህዝቡ ላይ ለመንገስና የበላይ ለመሆን ያለስርዓት የሚረኩትበት ወንዘኛ መሳፍንት እንደ አሸንፎ ለመፍላት አንዳቸውም የሚገታቸው ሁኔታ ያልነበረበት ሁኔታ ነበር
3. እንደማንኛውም ፊደላዊ ስርዓት ጦርና ጦርነት ዋነኛው የፖለቲካ ግብ ማራመጃ መሳሪያ ከመሆኑም በላይ አገሪቱ ማዕከላዊ መንግስት አጥታ ስለነበረ ጉልበተኞቹ መሳፍንት እርስ በእርስ የማይደማሙ፤ በሀይልና በጉልበት ስሌት ብቻ የሚያምኑ መቻቻል ምክርና ለጋራ ታላቅ ሀገር በጋራ መስራት የሚለው ህላቤ መዘባባቻ የሆነበት ዘመን ነበር።
4. እነዚህ ወንዘኛ ጉልበተኞች የቤተክርስቲያን መሪዎችን በማስገደድም ፤ በማስፈራራትም ፤ ጥቅማጥቅም በማለስም፤ ይህ ሁሉ ካልሰራ ለማለት ስለተኛ የሀይማኖት አባቶችን እራሳቸው እየሰዩሙና እያወጡ ህዝቡን በእምነቱ በኩል ለማዘዝ የራሳቸውን ቀመር በመስራታቸው ቤተክርስቲያንን ሳይቀር አስገድደው የራሳቸው አገልጋይ አድርገው የያዙበትም ሁኔታ ነበር
5. ማህበረሰቡ ከብዙ አቅጣጫ በሚደርስበት የጉልበተኞች ምት የድንገተኝነት ባህሪ ከመላበሱም በተጨማሪ ቡዝኩ ኩነቶች የተወናበደበት ሁኔታ ተፈጥሮበት ነበር። በዚህም የተነሳ ባለ ራዕይ መሪዎችን ከምናምንቴ መሪዎች ለመለዩት ብሎም ከትክክለኛው ወገን ትክክለኛውን መመሪያ ለመቀበል መወናበድ የነበረበት ሁኔታ ነበር።
6. ከኢትዮጵያዊነት እሴት ይልቅ ወንዘኛ እሴት የበላይነቱን የጨበጠበት እና የቡድኖች ስብስብ መገበርም ሆነ የማስገበር ቀመር በዚሁ ወንዘኛ እሴት ማጠንጠኛ ላይ ተመርኮዞ የሚከወንበት ሁኔታ ነበር። በመሆኑም ጎንደራው ቴዎድሮስ ሊነግሱበት ነው ብለው ሸዋዎች፤ ጎጃሚዎች፤ ወሎዎች ፤ ትግሬዎች በየፊናቸው ይህን ሰው ለማጥፋት ሳይታኩቱ ሳይከሙና ሳያፍሩ ነገር የሚያጠነጥኑበት ብሎም ጦር የሚሰብቁበት ሁኔታ ውስጥ ነበሩ። ሰዎች የሚለኩት በችሎታቸው ወይም በጀግንነታቸው ሳይሆን ባላቸው ወንዘኛ ቀረቤታ ነበር። በአሁን ዘመን የጎሳ ፓርቲ መስርተው በጎሳ ቀመር ከሚሻኩቱት ፖለቲከኞች በባሰ ሁኔታ ወንዘኞቹ የዘመነ መሳፍንት ጉልበታቸውም ኢትዮጵያዊነት የሚለው የጋራ እሴት የሚመራቸው/የማይቀጥላቸው/ ሆኖም የወንዘቸው ጉዳይ የሚያማልላቸው እይታቸው የተቀነበበና የመከነበት ሁኔታ ነበር።

እንዲሁም ባለራዕይዎ ቴዎድሮስ በዚህ ሁኔታ ውስጥ ነበር ታላቁን የአንዲት ኢትዮጵያ ራዕይቸውን ወደ ተግባር መለወጥ የነበረባቸው። እና ምን ምን አማራጭ ስትራቴጂ ነበራቸው? እንደራደርና ተባብረን አንዲት ኢትዮጵያን እንናጠራት ብሎ ወንዘኛ መሳፍንትን ማግባባት? ይህ ሊሆን አይችልም ነበር። በሁለት ምክንያት። አንደኛ ወንዘኞቹ መሳፍንቶች ከዱላ ከጦርና ከድብድብ በቀር ልባቸውን ሊያንበረክከው የሚችል ምንም ዓይነት ምድራዊ ሀይል የለም ብለው የሚያምኑ ነበሩ። ሁለተኛም አጤ ቴዎድሮስ የወጡበትን ማህበራዊ ስር /የኮሶ ሻጭ ልጅ እያሉ/ እያጣቀሱ ከቴዎድሮስ ጋር በታላቅ ሀገራዊ ጉዳይ ሊመክሩ ይቅርና የአንድ አወራጃ መሪ እንኩዋን ሊሆኑ አይገባም የሚሉባቸው መሳፍንት ነበሩ። ይህ ፖለቲካዊ አቋቋም በአሁን ዘመን የመስፈሪያ ወጭትና ቁና ላይ ተቀምጦ ከተንጠረጠረ ለዚህኛው ዘመን ሰው የሚያስተላልፍለት መልዕክት የመሳፍንቱን ባይ ትምክህት ነው። ሆኖም በዚያኛው ዘመን ውስጥ ሲለካና ሲሰፈር ግን ትርጉሙ ሰፊ የሆነ የፖለቲካ ጨዋታን ተንተርሶ የቆመ ጭብጥ ነው። በመሆኑም አጤ ቴዎድሮስ ይጫወቱበት የነበረው የፖለቲካ መድረክ ባህሪው በራሱ ሁኔታ ውስጥ እጅግ ወስብከብና አስቸጋሪ ነበር። በምንም መልኩ ወደዚህኛው ዘመን ተጎትቶ የሚመጣ ተመሳሳይ ኩነት/ጭብጥ አይገኝለትም ተብሎ ባይደመደምም የዚያው ዘመንን ጭብጥ ወደዚህኛው ዘመን ጎትቶ ለማምጣት መሞከር ግን ከአዎንታዊ ገፅታው አሉታዊ ግብአትነቱ ያይላል።

ፖለቲካ በአንድ ዘመን በሚፈጠር የፖለቲካ ማህበረሰብ አስተሳሰብና ስርዓት ለመመራትና ለመተዳደር የሚከተለው የየዘመኑ ህግና ስርዓትን መሰረት አድርጎ የሚዘወርበት ርዕዮተ አለም መነሻና መድረሻው በዋናነት ዘመኑ እራሱ መሆኑ እሙን እና ቅቡል ሆኖ ሳለ ፕሮፌሰር መስፍን ይህን የረሱ እስኪመስል ወደ ቀደሙ ዘመናት ተሸግረው ያለ ጥልቅና ሰፊ ትንታኔ፤ የአሁኑ ዘመን ከዚያኛው ዘመን ጋር አንድ/ልዩ የሚያደርጉት አንኩዋሮች/variables/ ነቅሰው ሳያወጡ ያ ዘመን እንዲህ ስለነበረ ዛሬ ባለንዉ ማህበረሰቦች ላይ እንዲህ ዓይነት ባህላዊ ጫና አመጣብን ብለው ሊነግሩን ይነሳሉ።

በመላው አለም ከሁለት መቶ አመት በፊት የነበረው የስልጣን መወጣጫ ህሳብና ስልት በጦርነት ጠላትን ማንበርከክ ብቻ እንደነበረ በመዘንጋትና በመላው አወራጃና ሌሎች አካባቢዎች እንደነ ናፖሊዮን ፣ ቢስማርክ የመሳሰሉ ጦረኛ መሪዎች ጠላቶቻቸውን በመደምሰስ ሀገራቸውን ያዋሃዱት በጠነከረው ወታደራዊ ስርዓታቸውና በመራራው ቅጣታቸው መሆኑን ሳያገናኝቡ የአጤ ቴዎድሮስን ጨካኝነት ለማጥፋት ሲሉ የዚህን እጅ ቆረጠ የእነዚያን አንገት ቀላ ይሄም የሚያሳዩው የኢትዮጵያ ባህላዊ የስልጣን መሰረቱ ሀይልና ዱላ ነው ሲሉ ፈጣን ደምዳሜ ላይ በመድረስ የታሪካችንን ወሰንና ዳር እጥፍ የሚያደርጉልን ፀሃፍትና ተንታኞች ትንታኔ ስልት ደግመው ማጤን አለባቸው። ከዚህ ፀሀፍት ውስጥ አንዱ ደግሞ በምሁራዊ ትንታኔዎቻቸው የብዙዎቻችንን ህላቤ የሞረዱን ፕሮፌሰር መስፍን መሆናቸው አስገራሚ ነው። ለፕሮፌሰር መስፍን የሚሰነዘረው አንድ ጥያቄ ከሁለት መቶና ከመቶ አምሳ አመት በፊት የሆኑ ኩነቶች ለዚህ ዘመን ፖለቲካዊ የባህል ጭብጥ ከሆኑ ታዲያ ቢስማርክ የመራት ሀገር፤ ናፖሊዮን የመራት ሀገር እንዴት ዛሬ ዲሞክራሲን ማስፈን ቻሉ? መልሱ ግልፅ ነው የዚህን ትውልድ ወድቀት እዚሁ አትውልዱ አፍንጫ ስር ከመፈለግ ይልቅ እሩቅ መግዘን የፈጠረው መደናገር ነው።

ለምሆኑ በዚያን ዘመን አጤ ቴዎድሮስ ከሸዋ ጦረኞች ጋር ፣ ከጎጃም ጦረኞች ጋር ፣ ከወሎ ጦረኞች ጋር ፣ ከትግራይ ጦረኞች ጋር ተደራደረው የኢትዮጵያን አንድነት ማምጣት ይችሉ ነበር? እነዚህ ፀሀፍት እንዲህ አሰበው ከሆነ የፊደላዎችን የጦረኝነት እና የሀይለኝነት ባህሪ አሁን አለም

ከደረሰበት የዲሞክራሲ ህሳብ ጋራ የማቀላቀል ስህተት እየሰሩ ነው ማለት ነው። ነው ወይስ አፄ ቴዎድሮስ በዘመኑ የማይታወቀውን የዲሞክራሲዊ ስርዓት ባለመከተላቸው በአሁን ዘመን ዲሞክራሲ በራብው ትውልድ ሊወቀሱ ይገባቸዋል ወይ?

አጼ ቴዎድሮስ ቆራጥና የተጠባባቸው ጀግና ነበሩ እንጅ ጨካኝ ንጉስ አልነበሩም። ለዚህም የታሪክ ማስረጃን አንድ ሁለት ተብሎ ሊነቀስ ይችላል። አንደኛ ቴዎድሮስ ጦርነት ገጥመው ካሸነፉ ብኋላ እና አንድ አካባቢ ለአሳቸው መገባቸውን ካረጋገጡ የንጉሶቹን ዘርፎች አያጠፉም፤ አካባቢውንም አያጠፉም ነበር። የቴዎድሮስ ብቸኛ ራዕይ የተበተነው ህዝባቸው በሀይል በአንድ እንዲሰበሰብ ብቻ ነበር። ይህ የሀይል ህሳብ ደግሞ በዘመኑ የነበረ የመላው አለም መሪዎች ፍቱን አማራጭ መሆኑ ከላይ ተብራርቶአል። ማረጋገጫ የሚል ካለ የሸዋው ምኒሊክን ልጃቸው አድርገው ይዘው ሄዱ፤ የወሎ ገዥዎችን ካስገቡ ብኋላ አንድም ሳይነኩ ተቀብለዋቸዋል። በርካታ የቴዎድሮስ ተቀናቃኞች የቴዎድሮስን የበላይነት አምኑ ለአጼ ቴዎድሮስ ከገበሩና እጅ ከሰጡ አጼ ቴዎድሮስ የሚገባቸውን ክብር ሰጥተውና አዋላቀው ያኖሯቸው ነበር። ቴዎድሮስ ደግ ሩህሩህ የነበሩት ለመላው ህዝባቸው ጭምር ስለነበረ የሚያወጡዋቸው አዋጆችና የመተዳደሪያ ህጎች በተቻለ መጠን ህዝቡን እንዳይበድሱባቸው ይጠነቀቁ ነበር። ይህ ማለት ግን የሚወጡ አዋጆችና ህጎች አሁን አለም ከደረሰበት የህግ ህሳብ ጋር ተወዳዳሪ ነበሩ ማለት አይደለም።

ሆኖም የቴዎድሮስን ጀግንነት የተጠራጠሩና ያንገራገሩ ወገኖች/በተለይም ኮሶ ሳጭ በማለት ሊያኮሰሙባቸው የሞከሩ ወገኖች / የሚቀጡት ቅጣት መራራና የማያዳግው ነበር። እንግዲህ አንዳንድ ፀሀፍት የቴዎድሮስን አስተዋፅኦ በደንብ ሳያብሰሰሉት የቴዎድሮስን ምህረት ሳሆን ቅጣት መዘው ያወጣሉ። ለዚህ ማሳያ የሚሆነንም ሸዋና ጎጃም አልገብር ብለው ለሁለተኛ ጊዜ በድጋሚ ከቴዎድሮስ ጋር ጦርነት ወስጥ የገቡ ጊዜ የተቀጡት ቅጥ መራራ መሆኑ ነው። በዚህ ዘመን ላይ አንድ ጸሃፊ ተነስቶ የቅጣቱን መራራነት ጠቅሶ የቴዎድሮስን ጨካኝነት ለማሳዩት ከሞከረ ይህ ጸሃፊ የዚያ ዘመን የነበረው ማህበራዊ ወቅረትና አጠቃላይ የስልጣን ስነልቦናዊ መሰረት አልገባውም ማለት ነው። ጦርነትና ሀይል ብቸኛው የስልጣን መሰረት መሆኑን ተቀናቃኞቹ ጦረኞችም መራራ ተዋጊ እንደነበሩና ቢሳካላቸው ደግሞ ተመሳሳይ እርምጃ በተቀናቃኛቸው ላይ ወስደው ተቀናቃኛቸውን ከመዋጥ እንደማይመለሱ አልገባውም ማለት ነው። ደግሞም ይህ እውነትና አጠቃላይ የስልጣን መወጣጫ ስልት በኢትዮጵያ የነበሩ ጦረኞች ጋር ብቻ ይሰራ የነበረ ሳይሆን በመላው አለም ይሰራበት የነበረ የፊደላዊ ጦረኞች ስልት ነበር።

የዚያ ዘመን ታሪክ፣ የባህል እሴትና የስልጣን መሰረት ዋና ስልቱና ቅኝቱ በጦርነት ማሸነፍ ነበርና አጼ ቴዎድሮስ ከዚህ የተለዩ ነገር አላደረጉም ነበር። አጼ ቴዎድሮስ ከዘመኑ መሳፍንት ጀምረው የኢትዮጵያን ግዛት ተከፋፍለው ትንንሽ ነገስታት ሆነው ለአንዲት ኢትዮጵያ መፈጠር እንቅፋት የሆኑን መሳፍንቶች በጦር መደምሰሳቸው፣ የዘመኑን ቅጣት መቅጣታቸው በዚህ ዘመን ላይ ቆመን ስህተት ነበር፤ ትክክል ነበር እያሉ በዚህኛው ዘመን የእሴት ሚዛን ላይ በማስቀመጥ ለመተንተን እና ቴዎድሮስን ጨካኝ መሪ ብሎ ለመፈረጅ መነሳት መሰረታዊ የታሪክ ህጻጽን ያነገበ አካሄድ ነው። የቴዎድሮስን አንዲት ኢትዮጵያን የመፍጠር ወላታና ታላቅ ራዕይ ገደል ለመስደድ በዘመኑ ቅጥል የነበረውን ስትራቴጅ ለመተቸትና በዚያ ስትራቴጅም ሰብ በተነሳ የመሪዎችን ተክል ሰብዕና ለማቆጣጠር መሰረት የሀገር ህልውና ምኒው ፈርሶ ተደርገው ከሚሉ ሰዎች ብቻ ሊደመጥ የሚገባው ትንታኔ እንጅ ኢትዮጵያን ከሚወዱ ወገኖች ግን ፈፅሞ ሊደመጥ የሚገባው ጉዳይ አይደለም።

ወይም ደግሞ የአንድን ንጉስ የተለዩ ባህሪያት በመንቀሰና በማወጣት መላው የሀገሪቱ ታሪክና ጉዞን ሁሉ በዚያ ማዕቀፍ በመሸብብ ስለአንድ ሀገር፤ ስለአንድ ማህበረሰብ ጠቅላላ ድምዳሜም መስጠት ችሎታ ነው። የአፄ ቴዎድሮስን ሀገር አንድ የማድረግ ስልትና ስትራቴጅ በመጥቀስ የኢትዮጵያን ባህላዊ የስልጣን እሴት በአንድ ኩነት ወስጥ ቀንብሮ ለማሳዩትና አፄ ቴዎድሮስንም የዚህ ዘመን የአንገባገነት እሴት ማሳላጫ አድርጎ ለማሳዩት መትጋት የአገሪቱን ታሪክ በጎረዶው መረዳት ወይም በግዴለሽነት ለራስ ትንታኔ የሚበጅን ጉዳይ ነቅሶ የማወጣት ብልጠት ነው። ለምን?

በኢትዮጵያ ታሪክ ወስጥ ነገስታትና ሃያላን ሰዎች የእርስ በእርስ መጠፋፋትን ለማስቀረት ሲሉ ከአንደኛው ወገን ወደሌላኛው ወገን ስልጣንን በድርድር ያሸጋገሩበት ወቅት ነበር። ይህም የድርድር ስልትና ጥበብ ሀያሎ ስልጣኑን ይዞ እንዲቀጥል ሲያስችለው ደካማውም ቢያንስ በሃያሎ ህልውናው ሳይደመሰስ የህልውና ዋስትና አግኝቶ እንዲቀጥል አድልን ሰጥቶታል። ለምሳሌም የሰለሞናውያንን እና የዛግዌ ነገስታትን ወልና ድርድር ማስታወሱ በቂ ነው። ይህ የኢትዮጵያ ታሪክ አንዱ ገጽታና ባህላዊ የስልጣን ስር ነው። ሌላም ታሪካዊ ክስተት መዞ ማምጣት ይቻላል። አጼ ዮሐንስና ዐጼ ሚኒሊክ በስልጣን ባልተግባቡ ጊዜና ጦር ለመማዘዝ በተቃረቡ ጊዜ ሊመዘዝ የነበረው ጦር በድርድር ወደ አፎቱ እንዲገባ ተደርጎአል። የሁለቱ ንጉሶች ድርድር ሁለት ሶስት ጊዜ እየተደረገ የቀረው ጦርነትና እርስ በእርሳቸው ሳይጠፋፉ የሀይል ሚዛናቸውን ሁለቱም ጠብቀው የተጓዙበት የድርድር ታሪክም በራሱ አንዱ የኢትዮጵያ የታሪክ ገፅታና ባህላዊ የስልጣን እሴት ነው።

ሆኖም አንዳንድ ጸሃፊዎች ይህንም የታሪክ ክፍል ማንሳት አይፈልጉም ። ምክንያቱም ያለፈውን የኢትዮጵያ ታሪክ ለመኮነን ስለማያመቻቸው ነው። ሌሎች ደግሞ ይህን የሃይለኞች ድርድርና ያለመጠፋፋት ጥበብ ከተንከልና ከሸር ጋር ሊያይይዙት እንቶፍ እንቶፍ ሲሉ ይስተዋላሉ። ቁልጭ ያለው ሚስጥርና እውነት ግን በኢትዮጵያ ታሪክ ወስጥ አንዳንድ ጊዜ ለስልጣን የሚሻገቱ ሀያላን ጦረኞች የሀይል ሚዛናቸውን እያመዘኑ ወደ አወዳግና ሁል አቀፍ ጦርነት ከመግባት ይልቅ በድርድር የስልጣን ሽግግር ያደርጉ እንደነበረና ይህም አንዱ የታሪካችን አካል መሆኑን ማስተዋል አስፈላጊ መሆኑን ያስገነዝባል እንጅ ሌላ ትርጉም አሰሳ መሄድ አስፈላጊ እንዳልሆነ ነው። ሆኖም በዘመኑ መሳፍንት ጊዜ በነበረው ቅጥ ያጣ ሁኔታ ይህ የኢትዮጵያ ባህላዊ ድርድር ድምጥግጡ ጠፍቶ አገሪቱም አራሱዋ ድምጥግጡ ጠፍቶ ነበርና አፄ ቴዎድሮስ ከባላንጣዎቻቸው ጋር ያለቸውን ልዩነት በድርድር ስልት ማጥበብ አልቻሉም ነበር። በዚህም የተነሳና ድርድርን የስትራቴጅያቸው አካል ማድረግ ባለመቻላቸው አፄ ቴዎድሮስ የሚወቀሱበት አንዳችም ምክንያት የለም።

ሌላም የታሪክ ክፍል አለን። ይህም ነገስታት በራሳቸው ፈቃድ በመነሳት ስልጣን በመልቀቅ ሌላ የሚሆናችሁን ተኩ እኔ እግዚአብሔርን ማገልገል እፈልጋለሁ እያሉ ከሃላፊነት በራሳቸው ፈቃድ የሚነሱበት የታሪክ ክስተቶችንም ያስመዘገቡን ህዝብ ነው። እንግዲህ የኢትዮጵያን ባህላዊና ታሪካዊ የስልጣን እሴት ለማወራት አንዱን ክስተት ብቻ መዞ ፤ የአጼ ቴዎድሮስንም አገር አንድ የማድረግ ስልት እንደማሳያ ነቅሶ ለወቀሰ ብቻ መንደርደርና በዚህ የታሪካዊና ባህላዊ ትንታኔ ላይ ተመስርቶ ባህላዊ የዘመኑን ፖለቲካዊ ለመተንተን መነሳሳት በራሱ በርካት እጸጸችን አስከትሎ መንገተቱ ሳይታይ የተፈታ ነው። አንዱና ዋናው ስህተቱ የአፄ ቴዎድሮስን ፖለቲካዊ አስተዋፅኦ አከሰምና ዛሬ ያለው ትውልድ ለሰራቸውና ለሚሰራቸው ስህተቶች ምክንያት/ሰብብ ፍለጋ ወደ አፄ ቴዎድሮስ ድርጊት ለመሻገር ያለ ተጠይቃዊ መጨበጫ በመሳብ ለአሁኑን ዘመን ደንበርባራ ስህተት ባህላዊ እሴታችን ተጠያቂነት አለበት በሚል ማምለጫ ለመዝጋት መሞከር ነው።

በአጠቃላይ አፄ ቴዎድሮስን በሚዛን ላይ አወጥተን ሀገራዊ ትወፊታቸውን ልንሰፍረውና ልንለካው የምንችለው በራዕያቸውና ከራዕያቸው በተወለደው ሀገራዊ እሴት ነው ወይስ ራዕያቸውን እውን ለማድረግ በተከተሉት ስትራቴጅና ስልት ነው? ደግሞስ ስልትና ስትራቴጅአቸው ላይ እናተኩር ብለን ብንነሳ የተሻለ ስልትና ስትራቴጅ አማራጭ እያላቸው ያልመረጡት ምርጫ ምን ነበር?

የአወርጋ ሀገራትን በፌዴራል ዘመን ወቅት ያዋሃዱ መሪዎች የተከተሉት ሀገር የማዋሃድ ስልት ምን ነበር? ከቴዎድሮስ የተለዩ ነገር ነበረው? በዚህም ተባለ በዚያ አንድ ነገር መገምገም ያለበት እና እውነታው ተጨምቆ መውጣት ያለበት በሁለት መሰረቶች ላይ በመቆም ነው። አንደኛው መሰረት አጠቃላይ እውነቶች ላይ በመመርኮዝ/Avoiding Exceptions/ ሲሆን ሁለተኛው መሰረት ደግሞ እመሰረታዊው ጭብጥ ላይ በመመርኮዝ የኩነቱን አጠቃላይና ልዩ ማዕቀፎች መርምሮ በማወጣት መሆን አለበት። በዚህ መሰረትም ነገሩን ቀረብ ብለን ከመረመርንዉ አጤ ቴዎድሮስ የነበሩበት አጠቃላይ ማዕቀፍና ልዩ ኩነቶች ብሎም የፌዴራል ስርአት መሰረታዊ ባህሪያት ጦርነት ፤ ጉልበት፤ እንቢተኛን ለመግራት ብሎም እጅግ ያስቸገረውን ደግሞ አይቀጡ ቅጣት በመቅጣት ወደ ማእከላዊ ግዛት መቀላቀል ዋናው የሀገር አንድነት እውን ማድረጊያ ስልት / ስትራቴጂ ሆኖ ይወጣል።

እንኩዋን በዚያ ዘመን በዚህኛውም ዘመን የቃላት መቀባባት ፤ የፅንሰ ሀሳብ መለጠጠ ብሎም የቀለታማውን ጉልበት አዙሪት የአጨዋወት ስልት መቀያዩር ካልሆነ በቀር ዋንኛው የሀገራት አንድነትና ህልውና ማስጠበቂያም ሆነ የልዕላ ሀያልነታቸው ማሳለጫ ያዉ ጦርነት እና ጉልበት ሆኖ ጥርሱን አግጦና አይኑን አገረጥርጦ ከወጣ ብሁዋላ ዲሞክራሲያዊ ወይም ፍትሃዊ ጦርነት/ተመጣጣኝ ጉልበት አጠቃቀም / በሚል ስነ አመክንዮ ተጀቡኖና ተወብ ይመጣል እንጂ ጥሬ ሀቁ ያዉ የሀገር አንድነት ጉዳይ ሲነሳ ጉልበትና ጦር መክፈቻና መዘገያዉ ቁልፉ ነዉ።

እናም ከታሪካችን በጥቂቱም ቢሆን ተቆንጥሮ የሚወሰድና ለዚህ ዘመን ግብአት ሊሆን የሚችል አዎንታዊ ቁምነገር አናጣም የምንል ኢትዮጵያውያን ወገኖች ከቀደመ ታሪካችን መልካም እሴቶችን ለማደብዘዝ ተፋጥነን ወደ አጥጋብ ድምዳሜ ላለመሄድ ከሚከተሉት ሁኔታዎች መታቀብ ጥሩ ነዉ፤

ታሪክን ከፖለቲካ ጋር አሳክሮ ለመተንተን መግደርደር፤ የሁለት ሀገሮችን የማይዛመድ ታሪክ በግድ ይዛመዳል በማለት ጥልቅና ቁልፍ የሆነችዉን የልዩነት ክር ፈልፍሎ ሳያወጡ ተመሳሳይ ታሪክ የሚመስሉ ጉዳዮችን በመጠቃቀስ ታሪክን ከታሪክ ጋር አሳክሮ ለመተንተን መሞከር እንዲሁም በሀገር ፍቅር ከመቃጠል የተነሳ ብሎም በሀገራችን ድህነትና ያልተሳካ የብልፅግና ጉዞ ምክያት ተስፋ በመቁረጥ የቀደመዉን ሁሉ የመካድ/የመንቀፍ አካሄድን መግታት ተገቢ ነዉ። ቁሳዊ ብልፅግና መልካም ስርዐት ብሎም ጠቢባን መሪዎች በምድሪቱ ሲነሱ በአጭር ጊዜ እዉን የሚሆን ክስተት ሲሆን በጋራ ሀገራዊ መሰረት ላይ የቆሙ የጋራ ሀገራዊ እሴቶች ግን በክህደትም ይሁን በነቀፌታ ከከሰሙ፤ ከጠፉና ወደ መቀመቅ ወርደዉ ከተቀበሩ ቁሳዊ ብልፅግናዉን አፋጥኖ ለመራመድ የጋራ መሰረትና ስር ስለማይኖር ሀገር ብልፅግናዉ ቀርቶበት እንደሃገር መቆሙ ራሱ ፈተና ይሆንበታልና ጥንቃቄ ቢደረግበት መልካም ነዉ። ያለዉን የማያወቅ ሀገርና ህዝብ የሌለዉን ከምን አምጥቶ፤ እምን ላይ አቁሞ የዳበረ ማንነትን መፍጠር ይችላል?

በተለይም አክሱማዊነትን የማያወቅ አክሱማዊ በሚለዉ ድንቅ ትንታኔዉ ለቀደመ ኢትዮጵያዊነት ታላቅ አክብሮትና እዉቀት እንዳለዉ ያስመሰከረዉ በእዉቀቱ ስዩም በአፄ ቴዎድሮስ ላይ ሲደርስ በፅንፍ ላይ የቆመ አቁሞም በመያዝ ከዚያ ዘመን ይኖር ከነበረዉ ማህበረሰብ የአጤ ቴዎድሮስ የሞራል ልዕልና ያነሰ ነበር የሚለዉን ድምዳሜዉን ማረም አለበት። እንዲሁም በርካታ ድንቅ መፅሃፍትን በመፃፍ ከማንኛዉም ምሁር በላይ የመፃኢዉን ኢትዮጵያዊ ስነልቦና በመቅረፅ ብሎም ትክክልኛ ሀገራዊ ራዕይን እንዲፈልግ ከፍተኛ የአዕምሮ ስራ የሰሩት ጉምቱዉ የእዉቀት አባት ፕሮፌሰር መስፍን የአጤ ቴዎድሮስን ሀገራዊ እሴት ከባህላዊ ኩነቶች ጋር በማዛመድ አለ አግባብ በዚህ ዘመን ላለዉ አምባገነን ስርዐት ማሳለጫና ማነጻፀሪያ ለማድረግ ያቀረቡት ትንታኔ መሰረታዊ ስህተት ስላለበት መታረም አለበት አላለሁ።

ሰላም ለሁላችን